

Позориште „Атеље 212“ је основано 12. новембра 1956. године у просторијама „Борбе“. Прва представа је била „Фауст“ у режији Мире Траиловић. „Атеље 212“ је основала група уметника (редитеља, глумаца, писаца...) са жељом да направи театар у коме ће се приказивати комади авангардни у односу на остала позоришта у Београду.

У „Атељеу 212“ је играна представа „Чекајући Годоа“, Семјуела Бекета, по први пут у једној од земаља источне Европе. Ускоро су се у „Атељеу“ приказивали комади авангардних писаца као што су Сартр, Јонеско, Жари, Шизгал, Копит, Жене...

Први руководиоци позоришта су били Радош Новаковић и Бојан Ступица, али је Мира Траиловић са места помоћника управника ускоро постала управник. После неколико година позориште се преселило у данашњу зграду коју је пројектовао Бојан Ступица. Механизам за обртање сцене уграђен је накнадно а кров је лети могао да се отвара. Мира Траиловић је као дугогодишњи управник дала посебан печат „Атељеу“ а већ 1967. је основала фестивал нових позоришних тенденција БИТЕФ (Београдски интернационални театарски фестивал) који данас има светски значај. На БИТЕФ су долазила најугледнија светска имена као што је Ливинг Театар, Дивадло на брнов, Питер Брук... Према неким непотврђеним изворима театар је добио име по 212 столица колико је имао у згради „Борбе“. Једна од култних представа „Атељеа“ је била „Коса“ која је играна пре многих светских позоришних центара. У складу са тадашњим трендовима, на бини су се појавили глумци без одеће певајући једну од најлепших песама из те представе „Дај нам сунца...“.

Зоран Радмиловић - споменик испред Атељеа 212

Кроз ово позориште, као чланови, прошле су готово све глумачке звезде бивше Југославије.

Данас „Атеље 212“ има стални ансамбл од 32 глумца, али је отворен и за оне уметнике који нису стално везани за ово позориште.

У периоду од 2012. до 2013. вршилац дужности управника била је драматург Ивана Димић која је вратила дугове позоришта и за време чијег мандата је добило статус установе од националог значаја. Наставила је да управља позориштем и по одласку у пензију крајем 2013. године.

Испред главног улаза у „Атеље 212“ је споменик Зорану Радмиловићу у костиму Краља Ибија, главног лика представе која никад није била иста. Прве деценије „Атељеа 212“ је обележила и Павица Гертнер, упамћена позоришна благајница.